

**WIELKOPOLSKI
WOJEWÓDZKI INSPEKTOR
INSPEKCJI HANDLOWEJ**

Poznań, 7 stycznia 2026 r.

D/PI.UH.8361.99.2025

**MARCIN HELWICH
MARCIN HELWICH FIRMA HANDLOWO-
USŁUGOWA "PORTOS"
ul. Akacyjowa nr 3
64-920 Piła
NIP: 7642655114**

**MIROSŁAW HELWICH
PHU "ARAMIS" MIROSŁAW HELWICH
ul. Wawelska nr 104
64-920 Piła
NIP: 7641674977**

**wspólnicy spółki cywilnej:
FIRMA HANDLOWO USŁUGOWA "PORTOS"
SPÓŁKA CYWILNA MIROSŁAW HELWICH,
MARCIN HELWICH**

DECYZJA

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, działając na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. *Kodeks postępowania administracyjnego* (t.j. Dz. U. z 2025 r., poz. 1691), zwanej dalej „Kpa” oraz art. 56 ust. 1 pkt 12 w zw. z art. 58 ust. 2 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. *o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi* (t.j. Dz. U. z 2025 r., poz. 870 z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą”, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego,

wymierza

**przedsiębiorcom Marcinowi Helwich oraz Mirosławowi Helwich, wspólnikom spółki cywilnej:
FIRMA HANDLOWO USŁUGOWA "PORTOS" SPÓŁKA CYWILNA MIROSŁAW HELWICH, MARCIN
HELWICH, ul. Akacyjowa nr 3, 64-920 Piła, NIP: 7642666508, solidarnie karę pieniężną**

w wysokości 500,00 zł (słownie: pięćset złotych 00/100), za niewykonanie obowiązku określonego w art. 42 ust. 1 ustawy.

Należność wynikającą z wymierzonej kary pieniężnej strony postępowania administracyjnego (przedsiębiorcy) zobowiązani są uiścić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, Nr konta NBP O/O Poznań: 96 1010 1469 0032 7422 3100 0000, w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o jej wymierzeniu stanie się ostateczna.

UZASADNIENIE

Inspektorzy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, Delegatury w Pile, w dniach od 9 do 12 września 2025 r. przeprowadzili kontrolę w sklepie spożywczym FHU PORTOS s. c., ul. Akacyjowa nr 3, 64-920 Piła, należącym do przedsiębiorców: Marcina Helwich i Mirosława Helwich, wspólników spółki cywilnej **FIRMA HANDLOWO USŁUGOWA "PORTOS" SPÓŁKA CYWILNA MIROSŁAW HELWICH, MARCIN HELWICH**, ul. Akacyjowa nr 3, 64-920 Piła, NIP: 7642666508.

W toku kontroli inspektorzy ustalili, że przedsiębiorcy będący wspólnikami spółki cywilnej prowadzą jednostkę handlu detalicznego i sprzedają produkty w opakowaniach oraz oferują konsumentom torby na zakupy z tworzywa sztucznego przeznaczone do pakowania produktów oferowanych w tej jednostce. W ramach podjętych czynności kontrolnych sprawdzono m.in. rzetelność obsługi konsumentów oraz przestrzeganie przez kontrolowanych przedsiębiorców przepisu art. 42 ust. 1 ustawy w zakresie obowiązku przekazania konsumentom informacji o opakowaniach i odpadach opakowaniowych.

W wyniku przeprowadzonej kontroli stwierdzono, że w miejscu sprzedaży produktów w opakowaniach, nie wywieszono ani w żaden inny sposób nie przekazano użytkownikom tych produktów informacji, o których mowa w art. 42 ust. 1 ustawy.

W myśl art. 42 ust. 1 ustawy, *„Przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego, który sprzedaje produkty w opakowaniach, jest obowiązany przekazywać użytkownikom tych produktów informacje o opakowaniach i odpadach opakowaniowych w zakresie:*

- 1) dostępnych systemów zwrotu i zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych oraz recyklingu odpadów opakowaniowych,*
 - 2) właściwego postępowania z opakowaniami i odpadami opakowaniowymi,*
 - 3) znaczenia oznaczeń stosowanych na opakowaniach*
- co najmniej przez wywieszenie tych informacji w miejscu sprzedaży.”*

Nieudostępnienie powyższych informacji, co najmniej przez wywieszenie ich w miejscu sprzedaży, tak jak to miało miejsce u kontrolowanych przedsiębiorców, stanowi naruszenie przez strony obowiązku, do przestrzegania którego są zobowiązani na podstawie art. 42 ust. 1 ustawy.

Jak stanowi art. 54 ustawy, do zadań Inspekcji Handlowej należy nadzór nad przestrzeganiem przez przedsiębiorców przepisów art. 40a, art. 41 i art. 42 ust. 1 ustawy.

Jak wynika z art. 56 ust. 1 pkt 12 ustawy, karze pieniężnej podlega ten, kto: *wbrew przepisowi art. 42 ust. 1 prowadząc jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego, sprzedaje produkty w opakowaniach, nie przekazując użytkownikom tych produktów informacji o opakowaniach i odpadach opakowaniowych w zakresie:*

- a) dostępnych systemów zwrotu, zbierania i recyklingu odpadów opakowaniowych,*
- b) właściwego postępowania z odpadami opakowaniowymi,*
- c) znaczenia oznaczeń stosowanych na opakowaniach*

- co najmniej przez wywieszenie informacji w miejscu sprzedaży.

Karę pieniężną za czyn, o którym mowa w art. 56 ust. 1 pkt 12 ustawy, na mocy przepisu art. 58 ust. 2 ustawy wymierza, w drodze decyzji, właściwy wojewódzki inspektor inspekcji handlowej. Wysokość kary pieniężnej, stosownie do art. 57 pkt 4 ustawy, wynosi od 500 zł do 20 000 zł.

W związku z powyższym Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, pismem z dnia 9 grudnia 2025 r., znak D/PI.UH.8361.99.2025 (data doręczenia przedsiębiorcy Marcinowi Helwich 10 grudnia 2025 r., przesyłka adresowana do przedsiębiorcy Mirosława Helwich uznana za doręczoną w trybie art. 44 § 4 Kpa), zawiadomił strony o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej za niewykonanie obowiązku określonego w art. 42 ust. 1 ustawy. Strony pouczone, że mogą brać czynny udział w każdym stadium postępowania, a w szczególności wypowiadać się co do zebranych dowodów i co do przesłanek wymiaru kary uregulowanych w art. 189d Kpa oraz zapoznać się ze zgromadzonymi w tej sprawie materiałami, a także przedstawić stanowisko w powyższej sprawie oraz składać wnioski dowodowe w terminie 14 dni od dnia doręczenia zawiadomienia o wszczęciu postępowania administracyjnego, co stanowi realizację zasady czynnego udziału strony w postępowaniu, wynikającej z art. 10 § 1 Kpa. Strony nie skorzystały z przysługujących im w powyższym zakresie uprawnień.

Podstawą do ewentualnego odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej w niniejszej sprawie jest art. 189f § 1 Kpa, który stanowi, że „*Organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli:*

1. waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub
2. za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.”

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej stwierdził, że w przedmiotowej sprawie nie zostały spełnione łącznie powyższe przesłanki pozwalające na zastosowanie art. 189f § 1 pkt 1 Kpa. W przedmiotowej sprawie nie zachodzi bowiem przesłanka znikomej wagi naruszenia prawa, a zatem nie jest zasadne zastosowanie art. 189f § 1 pkt 1 Kpa, skutkujące obligatoryjnym odstąpieniem od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaniem na pouczeniu. Skoro przedsiębiorcy nie wykonali obowiązku określonego w art. 42 ust. 1 ustawy, mającego istotne znaczenie dla ochrony środowiska, to nie można uznać, że w niniejszej sprawie zakres naruszenia przepisów ustawy, a co za tym idzie waga naruszenia prawa jest znikoma. Podkreślić należy, że jednym z głównych celów nałożenia na przedsiębiorców obowiązków zawartych w ustawie jest wzmocnienie szeroko pojętej ochrony środowiska. Informacje o dostępnych systemach zwrotu, zbierania i odzysku, w tym recyklingu odpadów opakowaniowych, właściwego postępowania z odpadami opakowaniowymi, czy o znaczeniu oznaczeń stosowanych na opakowaniach - mają charakter praktyczny i edukacyjny. Konsumenci uzyskują informacje nie tylko o miejscach przekazywania odpadów, lecz także o zasadach ich prawidłowej segregacji oraz postępowania z nimi w sposób minimalizujący negatywne oddziaływanie na środowisko.

Wskazać należy, że odpowiedzialność wynikająca z art. 56 ust. 1 ustawy ma charakter obiektywny i powstaje z chwilą popełnienia naruszenia. Jak trafnie zauważył Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu w wyroku z dnia 6 lipca 2016 r., sygn. III SA/Po 287/16, „Istota odpowiedzialności administracyjnej sprowadza się do tego, że aby pociągnąć do niej określony podmiot konieczne jest zaistnienie wyłącznie dwóch zasadniczych przesłanek: po pierwsze, podmiot ten musi charakteryzować się cechami wyrażonymi w normie prawnej stanowiącej podstawę odpowiedzialności oraz po drugie, musi on wyczerpać określone w tej normie znamiona działania lub zaniechania lub znamiona tegoż zachowania muszą zostać wyczerpane przez inny podmiot - o ile norma prawna przypisuje zachowanie innego podmiotu lub skutek tego zachowania wspomnianemu podmiotowi administrowanemu (delikt administracyjny). Zaistnienie powyższych przesłanek jest co do zasady wystarczające, aby podmiot administrowany poniósł z tytułu popełnionego deliktu administracyjnego ujemne konsekwencje (sankcję administracyjną).” Oznacza to, że przesłanką tej odpowiedzialności jest

samo stwierdzenie przez właściwą jednostkę administracji publicznej nieprzestrzegania przez określony podmiot (administrowany), nałożonych prawem obowiązków. Mając więc na uwadze charakter odpowiedzialności administracyjnej, bez znaczenia pozostają okoliczności, w wyniku których strony dopuściły się nieprawidłowości czy działania naprawcze podjęte w efekcie ustaleń kontroli, gdyż karę wymierza się za samo naruszenie prawa. Okoliczność zaprzestania naruszania przepisów prawa i podjęcia działań naprawczych nie zwalnia stron z odpowiedzialności za niedopełnienie obowiązków, co zostało stwierdzone w chwili kontroli, może jednak mieć wpływ na ocenę całokształtu sprawy przez organ administracji publicznej oraz zostać wzięte pod uwagę przy ustalaniu wymiaru kary pieniężnej.

Brak jest również podstaw do odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej na gruncie art. 189f § 1 pkt 2 Kpa. Organ w toku postępowania nie stwierdził, aby za to samo zachowanie na strony została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna lub strony zostały prawomocnie ukarane za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazane za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe. Strony, prawidłowo pouczone o możliwości wypowiedzenia się w sprawie, nie podniosły również żadnej z powyższych okoliczności.

Z kolei zgodnie z art. 189f § 2 Kpa, *„W przypadkach innych niż wymienione w § 1, jeżeli pozwoli to na spełnienie celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna, organ administracji publicznej, w drodze postanowienia, może wyznaczyć stronie termin do przedstawienia dowodów potwierdzających:*

- 1) usunięcie naruszenia prawa lub*
- 2) powiadomienie właściwych podmiotów o stwierdzonym naruszeniu prawa, określając termin i sposób powiadomienia.”*

Literalna wykładnia ww. przepisu jednoznacznie wskazuje, iż warunkiem zastosowania odstąpienia od nałożenia kary jest usunięcie naruszenia prawa, przy czym termin ten należy interpretować ściśle, a więc bez rozszerzenia jego znaczenia na przypadki „zaprzestania naruszania prawa”, tych bowiem dotyczy regulacja art. 189f § 1 Kpa (por. Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz. Red. prof. dr hab. Marek Wierzbowski, red. prof. dr hab. Aleksandra Wiktorowska. Rok 2021: *„Z uwagi na odmienne brzmienie tych sformułowań na gruncie komentowanego artykułu, należy uznać, że "usunięcie naruszenia prawa" nie jest tożsame z "zaprzestaniem naruszenia". Tym samym, aby usunąć naruszenie prawa nie wystarczy przerwać naruszanie przepisów prawa, lecz należy usunąć skutki naruszenia (z oczywistych przyczyn nie jest możliwe wyeliminowanie samego naruszenia, a więc zdarzenia z przeszłości, które już zaistniało)*). Należy zatem uznać, iż powyższy przepis ma zastosowanie w tych przypadkach, gdy brak jest możliwości wyeliminowania samego naruszenia, natomiast możliwym jest wyeliminowanie jego skutków.

Przechodząc na grunt przedmiotowej sprawy należy zauważyć, że strony podjęły działania naprawcze w zakresie stwierdzonego naruszenia art. 42 ust. 1 ustawy. W przedmiotowej sprawie nie jest natomiast możliwe usunięcie skutków naruszenia prawa. Nie jest bowiem możliwe wsteczne przekazanie konsumentom brakujących do czasu przeprowadzenia kontroli informacji, które dawały konsumentowi wiedzę na temat systemów zbierania czy recyklingu opakowań. Zatem w przedmiotowej sprawie nie została spełniona przesłanka w postaci konieczności usunięcia skutków naruszenia prawa. Tym samym, nie zachodzą podstawy do zastosowania odstąpienia od nałożenia kary na podstawie art. 189f § 2 i 3 Kpa.

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej ustalił wysokość kary pieniężnej, uwzględniając dyrektywy wymiaru kary określone w art. 189d Kpa.

Oceniając wagę i okoliczności naruszenia prawa, w szczególności uwzględniając potrzebę ochrony interesu publicznego lub wyjątkowo ważnego interesu stron oraz czas trwania naruszenia organ ustalił, że w należącym do stron sklepie prowadzono sprzedaż detaliczną produktów w opakowaniach. Przedsiębiorcy zobowiązani byli czynić zadość wymogom wynikającym z art. 42 ust. 1 ustawy, które określają jednoznacznie obowiązek udostępniania konsumentom informacji o opakowaniach i odpadach opakowaniowych. Nieuwidocznienie informacji dotyczących postępowania z odpadami opakowaniowymi istotnie wpływa na realizację celów ustawy, dotyczących ochrony środowiska, a co za tym idzie także ochrony zdrowia i interesu publicznego.

Odnosząc się do czasu trwania naruszenia organ wskazuje, iż art. 42 ust. 1 ustawy wszedł w życie 1 stycznia 2014 r., a zatem strony miały dostateczny czas na zapoznanie się i zastosowanie obowiązujących przepisów ustawy.

Uwzględniając częstotliwość niedopełnienia w przeszłości obowiązku, w następstwie którego ma być nałożona kara oraz uprzednie ukaranie za to samo zachowanie, organ uwzględnił okoliczność, że nie stwierdzono wcześniej naruszenia przez strony przepisów ustawy. Analizując stopień przyczynienia się stron do powstania naruszenia prawa organ zważył, że kontrolowani przedsiębiorcy prowadzący działalność w formie spółki cywilnej, działając na rynku jako podmiot profesjonalny, mają obowiązek znajomości i stosowania aktualnie obowiązujących przepisów prawa. Strony powinny były dążyć należytej staranności, aby działalność gospodarcza była prowadzona zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa.

Przy ustalaniu wymiaru kary organ uwzględnił także, iż strony podjęły dobrowolne działania naprawcze, które wyeliminowały ujawnione niezgodności z prawem w zakresie stwierdzonego naruszenia.

Mając na względzie powyższe okoliczności, Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zastosował środek w postaci wymierzenia kary pieniężnej w dolnej granicy ustawowej wysokości kary, odpowiednio do stopnia naruszenia obowiązków i stanu faktycznego sprawy, tj. 500,00 zł (słownie: pięćset złotych 00/100).

Zgodnie z treścią art. 58 ust. 4 ustawy, należności z tytułu kar pieniężnych stanowią dochód budżetu państwa. Przedsiębiorcy są zobowiązani wpłacić wymierzoną karę na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, podany w sentencji decyzji, w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stanie się ostateczna. Kara niezapłacona w terminie staje się zaległością podatkową w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. *Ordynacja podatkowa* (t.j. Dz. U. z 2025 r., poz. 111 z późn. zm.).

Pouczenie:

1. Od niniejszej decyzji na podstawie art. 127 § 1 i 2 Kpa, art. 129 § 1 i 2 Kpa w zw. z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. *o Inspekcji Handlowej* (t.j. Dz. U. z 2025 r., poz. 229) przysługuje stronie odwołanie do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów 00-950 Warszawa, Plac Powstańców Warszawy 1, składane na piśmie za pośrednictwem Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, skr. poczt. Nr 254, 60-967 Poznań 9, za pośrednictwem adresu do doręczeń elektronicznych: AE:PL-83123-25913-ESEDH-27 lub platformy e-PUAP: /wiih-poznan-gov/SkrytkaESP, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia. Odwołanie wniesione na adres poczty elektronicznej organu pozostawia się bez rozpoznania.
2. Zgodnie z art. 127a § 1 Kpa przed upływem terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję.
3. Zgodnie z art. 127a § 2 Kpa z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna. Skutkuje to również brakiem możliwości zaskarżenia decyzji do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego.
4. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy *Ordynacja podatkowa*. Uprawnienia organów podatkowych przysługują Wielkopolskiemu Wojewódzkiemu Inspektorowi Inspekcji Handlowej.
5. Kara pieniężna podlega egzekucji w trybie przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. *o postępowaniu egzekucyjnym w administracji* (t.j. Dz. U. z 2025 r., poz. 132 z późn. zm.), w zakresie egzekucji obowiązków o charakterze pieniężnym.

Wielkopolski Wojewódzki

Inspektor Inspekcji Handlowej

Elżbieta Wełnitz-Kędra

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

Otrzymują:

1. Strona x 2;

2. a/a.